

kastet ved hans (min) personlige Nærvarelse efter fælles Overenskomst med de øvrige Medlemmer af Kommissionen", udtaler Statsrevisionen, at Raadstanden ikke af ham er „gjentagen i Forhørene, end mindre bekræftet ved dem". I Forhøret af 7de August f. A. siger imidlertid Formanden, at han, naar han „i nogen Tid ved anden Tjeneste blev bortkaldt fra Besigtigelsesforretningen, da blev efter" besaa „det Tømmer, som imidlertid var blevet antaget, vel ikke ved at lade det fanre, men ved at eftermaale Dimensionerne og efterse Cunderne paa Bjælken"; i Forhøret den 28de Juli f. A. forklarer en af Klagerne, at han kl. ca. 1¹/₂, da Formanden kom tilstede, saae ham „tale Noget med de andre Medlemmer af Besigtigelseskommissionen og øvrige Tilstedeværende, og saae ligeledes, at denne Samtale forfattes senere ved det først besigtigede Tømmer, som henlaa i Nærheden af Skur Nr. 1"; og i Forhøret den 14de August f. A. forklarer en forhenværende Kvartermand, „at Formanden vel undertiden var fraværende en Tid, medens Forretningerne forfattes, men ved hans Tilbagekomst efteraa han altid, hvad der imidlertid var foretaget af de andre Medlemmer af Kommissionen."

Udvalget maa fremhæve et Punkt, der ikke træder tydeligt frem i Statsrevisionens Fremsættelse. Der har ifølge Akterne ikke været indgivet nogen Klage til den kombinerede Ret. Sagen er reist i Henhold til daværende Medlem af Folkethinget, Hr. N. Hansens skriftlige og mundtlige Udtalelser. Den Arbejdsmand, af hvem Hr. N. Hansen havde modtaget den Klage, som omtales i hans Udtalelser i Folkethinget den 20de Mai 1873 (se Folkethingstidenden Pag. 5531), havde allerede den 21de November 1871 gennem en Værftspolitibetjent tilstillet Værftets Politiasistent en Skrivelse betreffende den Sag om forfælsning paa Værftet begaaede Misligheder, som paaføjedes af den kombinerede Ret den 26de Januar 1872, en Skrivelse, hvis Indhold han i Forhøret af 23de Juli 1873 erkjender at være fuldstændig optagen i Politiasistentens under den nævnte Sag fremlagte Rapport. Han erklærer tillige, at det er af denne Skrivelse, han har tilstillet Hr. N. Hansen en Gjenpart, og at det maa være den, som ved en Misforstaaelse fra Hr. N. Hansens Side kaldes en Klage til den nævnte Ret. — En anden Arbejdsmand har den 30te Dec. 1871, efter at Rættens Møde den Dag var sluttet, leveret Auditøren en Optegnelse, foranlediget ved denne Embedsmands Anmodning til ham om, at han, hvis han i den i 1871 begyndte Sag havde Andet at berette, end han allerede tidligere havde forklaret, da derom vilde give ham en skriftlig Meddelelse. Denne Optegnelse, hvori der blandt Andet handlede om Misligheder ved en Tømmerbesigtigelse i 1868, dog uden at nævne Noget af de Tilstedeværende ved Navn (Forhøret af 23de Juli

1873), var, saa vidt han erindrer, tillet til Auditøren. I samme Forhør udtaler den først omtalte Arbejdsmand, ved hvis Hjælp Optegnelsen var udsædret, at han antager, at den af Hr. N. Hansen ved en Misforstaaelse omtales som en Klage til den kombinerede Ret. Det fremgaar af Akterne, at Auditøren ikke har bevaret denne Optegnelse, fordi han antog, at de Misbrug, som omtaltes deri, ikke vare af den Beskaffenhed, at de egnede sig til efter flere Aars Forløb at fremdrages. Det er altsaa foran nævnte, den ældre Sag vedrørende Skrivelse til Politiasistenten og den ikke opbevarede Grindringskrivelse til Auditøren, hvilke ved en Feiltagelse ere antagne for at have været Klager til den kombinerede Ret.

Det er først under det sidste Forhør i Sagen, at Hr. N. Hansen har indleveret den Klage, hvorpaa han tidligere har grundet sine Udtalelser, og som maa betragtes som hans private Eiendom, idet han udtaler under Forhøret, at han ønsker sig den tilbage sendt, efter at den har været afbenyttet som Bilag til Sagen. Anden Klage foreligger der ikke.

Udvalget skal ikke dvæle længere ved dets noget forfælskelige Opfattelse af de Akter, der have foreligget Statsrevisionen, saa meget mere som det gennem Marineministeriet har modtaget 3 Skrivelser, nemlig fra Direktøren for Skibsværftet, fra Generalauditøren og fra den omhandlede Besigtigelseskommissionens Formand, hvilke kaste et nyt Lys over Sagen, og ikke have været bekendte for Statsrevisionen, da de ere foranledigede ved den foreliggende Betænkning.

Det fremgaar saaledes af Skrivelsen fra Direktøren for Skibsværftet, at der gives alt Fyrrømmer, efterhaanden som det antages ved Besigtigelse, fortløbende Numer, der tillige med Dimensionerne krabes paa Siden af Træet, og at der ikke anbringes noget andet Mærke, undtagen paa det Fyrrømmer, der paa Grund af kortere Længde, end hvad der fordres til Bjælker, Spær eller Balholter, eller paa Grund af andre Feil, antages under Benævnelsen „Udskilligt Brug", paa hvilket der anbringes Mærket A. B. Ligesom denne Fremgangsmaade nu følges ved Værftet, har Direktøren ikke kunnet bringe i Erfaring, at der nogenstunde har været benyttet nogen anden Fremgangsmaade, eller at der i Oplaget findes nogen Bjælke, der ved Antagelsen er mærket anderledes end oven anført. Til yderligere Dplysning er der vedlagt Skrivelsen Erklæring fra 4 Mænd (en Kaptain, en Skibsbygmester, en Skibsbyggerkvartermand og en Tømmermester), der blandt de ved Værftet Ansatte have mest Kjendskab til Fremgangsmaaden ved Besigtigelse og Antagelse af Fyrrømmer. Samtlige Erklæring gaa ud paa, at Bjælker ikke mærkes med B., men derimod at Fyrrømmer til „udskilligt Brug" mærkes med A. B.